

גליון היכל הקודש

ווערענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:27
מוצאי שבת.....9:00
שיעורים כסדרן
נ"ך.....ישעי' ס"ט-א
בבלי.....מכות י"ח
ירושלמי.....יבמות כ"ד
תוספתא.....קידושין א'
רמב"ם.....נזקי ממון י"א

שעה 14, גליון 30 (698)

פרשת שמעי, עברכים חודש אייר, אבות פרק א', שעת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

ספירת העומר

דער אייבערשטער האט ארויסגענומען די אידישע קינדער פון מצרים אום יום טוב פסח, די אידן זענען געווען דעמאלט פארזינקען אין די ניין און פערציג שיערי טומאה, און אין די לעצטע מינוט האט זיי דער אייבערשטער ארויסגענומען פון מצרים. אבער זיי האבן נאכנישט געקענט מקבל זיין די תורה, זיי האבן קודם געציילט ספירה זיבן וואכן און דערנאך האבן זיי מקבל געווען די הייליגע תורה.

דאס איז א געוואלדיגע חזקא און וועג-ווייזער פאר יעדן איד, ווי אזוי אנצוגיין אין לעבן, יעדער איד וויל באמת זיין וואויל און דינען דעם אייבערשטן, נאר דער יצר הרע רעדט צו דעם מענטש צו טוהן עבירות, און ווען דער מענטש פאלט דורך, קומט דער יצר הרע און ער צוגרעכט אים "דו ביזט שוין גארנישט ווערט, דו וועסט שוין קיינמאל נישט מצליח זיין". און ווען דער מענטש שטארקט זיך און ער קומט נאכאמאל און נאכאמאל צום אייבערשטן, פרובירט דער יצר הרע נאכאמאל און נאכאמאל צו צוגרעכען דעם מענטש, ביז ער איז ליידיגער מצליח אסאך מאל מייאש צו זיין דעם מענטש ער זאל אנועקגיין פונעם אייבערשטן.

דערפאר קען מען נעמען א גרויסע חזקא פון די ספירה טעג, אז אפילו ווען די אידן זענען שוין ארויס פון מצרים, זענען זיי נישט אנגעקומען גלייך צו קבלת התורה, זיי האבן קודם געדארפט דורכגיין די ספירה טעג, און די זעלבע איז ביי יעדן איד, אפילו ווען ער וויל שוין ארויסגיין פון זיין אייגענע מצרים, ער מאכט אפ: "דאס איז עס, פון יעצט וועל איך שוין זיין אן ערליכער איד". קומט מען נאכנישט גלייך אן דערצו, עס דארף קודם אריבער גיין אויף אים די ספירה טעג, איין טאג "חסד שבגבורה", איין טאג "גבורה שבגבורה", דאס מיינט אז יעדן טאג דרייען זיך אריבער אויפן מענטש אלע מיני מצבים און <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובחלים אתם תאכלו, דער אייבערשטער האט געהייסן אז פיש מעג מען עסן נאר אויב עס האט "סנפיר - פלוס פערדערן" וואס מיט דעם שווימט ער, און אויך "קשקשת - שופן", וואס זענען ווי א פאנצער אויף זיין גוף.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ו'), ווען א איד וויל תשובה טון, ער וויל זיין אן ערליכער איד, דארף ער זיין "בקי ברצוא ובקי בשוב", פון איין זייט דארף מען פרובירן צו טון ווי מער גוטס, אריינכאפן ווי מער תורה ומצוות ומעשים טובים, און זיך צוריק האלטן פון עבירות. אבער פון די אנדערע זייט מוז מען זיך זייער שטארקן, אז אפילו עס גייט נישט ווי מען וויל, אפילו מען פאלט דורך און מען האט זיך נישט אויפגעפירט ווי עס דארף צו זיין, און דער יצר הרע קומט גלייך צוגרעכען דעם מענטש, "דו ביזט שוין גארנישט ווערט, דו וועסט שוין מער נישט זיין קיין ערליכער איד", טאר מען זיך נישט לאזן פון אים, זיך האלטן זייער שטארק, "איד בין טאקע דורכגעפאלן, אבער דער אייבערשטער האט מיר נאך אלץ ליב, ער ווארט נאך אויף מיר, איך קען נאכאלץ צוריק קומען צו אים. איך וועל מיר אויסרעדן דאס הארץ פאר אים, איך וועל תשובה טון, און איך בין שוין צוריק בייים אייבערשטן".

דוד המלך זאגט אין תהלים (קל"ט, ח) "אם אספך שמים שם אתה, ואציעה שאל הנח", ווען א מענטש פליעט אין היכל, ער איז נאנט צום אייבערשטן, ער פירט זיך אויף ווי עס דארף צו זיין, זאל ער געדענקען אז דער אייבערשטער איז נאך העכער און גרעסער, ער דארף אלץ פרובירן צו ווערן נאך בעסער און נאך בעסער, עס האט נישט קיין שיעור. אבער פון די אנדערע זייט דארף מען אויך געדענקען "ואציעה שאל הנח", אפילו מען איז שוין אראפגעפאלן טיף אין שאל תחתית, נישט קיין חילוק ווי ווייט מען איז געפאלן, איז דער אייבערשטער אויך דארט מיט'ן מענטש, מען קען זיך געבן א דריי אויס און זיך אויסגיין דאס הארץ צום אייבערשטן, און מען איז שוין צוריק ביי אים.

דאס איז דער פסוק אונז מרמז דא; אידישע קינדער זענען צוגעגליכן צו פיש, ווי דער פסוק זאגט (בראשית מח, טו) "וידגו לרב בקרב הָאָרֶץ", און די אידן דארפן שווימען אין וואסער, וואס דאס גייט ארויף אויף לערנען תורה, ווי דער פסוק זאגט (ישעי' נה, א) "הוי כל צמא לכו למים", און אויך תפלה ווערט אנגערופן וואסער, ווי דער פסוק זאגט (איכה ב, יט) "שפכי כמים לבך נח פני ה'", קומט אויס אז א איד איז ווי א פיש וואס דארף שווימען אין תורה און תפלה.

דער איד דארף אבער האבן "סנפיר וקשקשת", פון איין זייט "סנפיר - פלוס פערדערן" צו קענען גוט שווימען, צו קענען אריינכאפן אסאך מצוות ומעשים טובים, אבער פון די אנדערע זייט דארף מען אויך האבן, "קשקשת - שופן", דאס מיינט אז ער דארף האבן א פאנצער, זיך נישט צו לאזן צוגרעכען פונעם יצר הרע קיינמאל נישט, נישט קיין חילוק אין וואסערע מצב ער געפינט זיך.

חז"ל זאגן (נדה נ"א): אויב מען זעט אז די פיש האט "קשקשת - שופן", איז זיכער אז עס האט "סנפיר - פלוס פערדערן", דאס איז מרמז אז דער עיקר איז דער פאנצער, דער עיקר דארף מען זיך נאר זייער שטארקן און נישט ווערן צוגראכן פון קיין שום זאך, און אויב מען שטארקט זיך, וועט שוין דער אייבערשטער העלפן, אז מען וועט זיך צוהערן צו די צדיקים, וואס לערנען דעם וועג ווי אזוי צו שווימען אין "ים החכמה" און זיין נאנט צום אייבערשטן.

(תוך הפתל שמני חס"ט)

א גוט ווארט

שטארק זיך און מאך פרייליך דיין ווייב. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין לד): "אשה בעלה משמחה", מען דארף פרייליך מאכן די ווייב; בפרט ווען מען האלט נאך די תנועה, די ערשטע פאר נאר דארף מען זייער אסאך אינוועסטירן אין שלום בית, עס גייט אריבער גלילות און גידות, מען דארף זיך האלטן שטארק און נאר עוסק זיין אין שמחה. זע אז אין שטוב זאל נישט זיין קיין צמצום, זע עס זאל זיין א פרייטקייט, ווען עס קומט צו לעבנס זאכן; פרויט, מילך וכדומה - זאלסטו נישט קארגן, זאלסטו זען עס זאל זיין אן שטוב עסן און טרינקען פאר דיין ווייב און קינדער.

אויך אלעס וואס דיין ווייב דארף האבן אין שטוב - זאלסטו גלייך מאכן, אז זי פערט דיר זאלסט איבערטישן די לעקטער, עס איז איר טונקל אין שטוב - זאלסטו נישט זאגן מארגן מארגן, און אזוי וועט זיך עס ציען וואכן וכי'. דער מאן איז רוב טאג נישט אין שטוב קען ער טראכטן אז עס איז נישט וויכטיג, אבער פאר די פרוי וואס איז אין שטוב און פארעט זיך מיט די וויכטיגאפט - איז דאס זייער וויכטיג.

(עצתו אמונה שמני תשפ"ה)

שוועריקייטן ברוחניות ובגשמיות, און ווען דער מענטש האט שכל און ער דערהאלט זיך צוריק צום אייבערשטן, און ער פרובירט אריינצוכאפן וויפיל תורה ומצוות ער קען, וועט ער סוף כל סוף אנקומען צום יום טוב שבועות צו קבלת התורה, ער וועט באקומען די תורה פונעם אייבערשטן, און זיין אן ערליכער איד.

(קונטרס ספירת העומר)

א געציילטער טאג

נאך א וויכטיגע זאך לערנען מיר פון די ספירה טעג, אז פאר מען גייט מקבל זיין די תורה אום יום טוב שבועות, דארף מען קודם ציילן די טעג, דאס לערנט אונז אז יעדער טאג איז א געציילטער טאג, א וויכטיגער טאג, יעדן טאג קען מען גוט אויסניצן מיט גוטע זאכן.

די גמרא זאגט (פסחים ט) "מקצת היום כפלו", א חלק פונעם טאג איז אזוי ווי א גאנצער טאג, ממילא אפילו ווען עס איז שוין אריבער געגאנגען רוב טאג, און מען געבט זיך א קוק אן ווי אזוי דער טאג איז אריבער מיט גארנישט, טאר מען נישט אויפגעבן אויף דעם טאג און טראכטן "די היינטיגע טאג איז שוין דערנאך, מארגן וועל איך פרובירן אריין צו כאפן גוטע זאכן, מארגן וועל איך לערנען, מארגן וועל איך דאווענען", ווייל אפילו אויב עס איז נאך געבליבן נאר עטליכע מינוט פונעם טאג, קען מען נאך פארעכטן דעם גאנצן טאג, אויב וועט מען אויסניצן די עטליכע מינוט וואס עס איז נאך געבליבן צו לערנען אביסל תורה, צו טוהן עפעס מצוות ומעשים טובים, וועט מען מיט דעם אויפהייבן דעם גאנצן טאג.

דאס לערנען מיר פון די ספירה טעג, יעדער טאג איז א געציילטער טאג, און ווען מען וועט אנהייבן פון יעצט אויסצוניצן יעדן טאג ווי עס דארף צו זיין, וועט מען קענען מקבל זיין די תורה פונעם אייבערשטן אום יום טוב שבועות.

(קונטרס ימי הספירה)

יעדער ציילט פאר זיך אליין

חז"ל זאגן אויפן פסוק וספרתם לכם - לעצמכם. יעדער מענטש דארף ציילן ספירה פאר זיך אליין. דאס קומט אונז לערנען אז די אלע התחזקות וואס מען קען ארויסלערנען פון די ספירה טעג, דאס אלעס דארף מען טוהן פאר זיך אליין און נישט קוקן אויף א צווייטן.

אזוי ווי עס איז דא א יצר הרע וואס רעדט אפ דעם מענטש פון דינען דעם אייבערשטן. איז דא א פארקערטע יצר הרע וואס רעדט צו דעם מענטש אז ער זאל קוקן אויף אנדערע ערליכע אידן און זעהן ווי אזוי דינען דעם אייבערשטן מיט אזא שטארקייט און ברען, אז דער מענטש זאל באקומען חלישת הדעת פון דעם, "יענער איז אזוי וואויל און גוט, און איך קען עס נישט באווייזן". אויבן אויף זעהט דאס אויס ווי ענוה, דער מענטש האלט זיך קליין אז ער קען נישט אזוי גוט. אבער באמת איז דאס גאנץ, דער מענטש האלט זיך גרויס אז אים פאסט נישט צו דינען דעם אייבערשטן אויף זיין שטאפל וואו ער האלט, ער וועט נאר זיין צופרידן אויב ער קען דינען דעם אייבערשטן אויף א שטאפל פונקט ווי זיין חבר. אבער דער אמת איז אז דער אייבערשטער לייגט יעדן מענטש אריין אין אן אנדערע מצב, און דער אייבערשטער וויל זעהן ווי אזוי דער מענטש וועט זיך שטארקן און דינען דעם אייבערשטן לויט זיין שטאפל און לויט זיינע מעגליכקייטן און אומשטענדן. דער אייבערשטער האט א באזונדערע סארט נחת רוח פון יעדן איד באזונדער, און מען טאר קיינמאל נישט קוקן אויף א צווייטן, סיי אויף איינעם וואס איז ערגער און סיי אויף איינעם וואס איז בעסער.

דערפאר טאר מען זיך נישט לאזן פונעם יצר הרע, און קיינמאל נישט ווערן צובראכן פון א צווייטן, שטענדיג דארף מען קוקן נאר אויף זיך אליין, און זען וואס מען קען טון עפעס א נחת רוח פארן אייבערשטן.

דער רבי זאגט אויפן פסוק "אחד היה אברהם" אז אברהם האט געדינט דעם אייבערשטן מיט דעם אז ער איז געווען איינער אליין, ער האט נישט געקוקט אויף א צווייטן. און דאס דארף יעדער איד נאכמאכן און נאר קוקן אויף זיך אליין, און נישט ווערן צובראכן פון דעם וואס מען זעהט אז א צווייטער איז מער מצליח.

דער רבי האט דערציילט די מעשה פונעם חכם מיטן תם, אז דער תם איז געווען א שוסטער און ער פלעגט מאכן שידוך מיט דריי עקן, אבער ער פלעגט זיך זייער פרייען מיט די שידוך וואס ער האט געמאכט, ער פלעגט זייער אויסלייבן זיינע שידוך אז זיי זענען זייער שיינע שידוך. ווען זיין ווייב האט אים געפרעגט אז אויב ער מאכט א אַזעלכע שיינע שידוך, דאן פארוואס קען ער נישט בעטן דערפאר די זעלבע סאך געלט וואס די אנדערע שוסטערס בעטן פאר זייערע שידוך? האט דער תם געענטפערט: "וואס האט דאס מיט מיר? דאס איז יענעם מעשה און דאס איז מיינ מעשה. און פארוואס דארף איך קוקן אויף א צווייטן? לאמיר אליין מאכן א חשבון וויפיל האט מיר געקאסט צו מאכן די שידוך, און וויפיל איך פארדיין אויף דעם, און מיט דעם פריי איך זיך, און עס אינטערעסירט מיר נישט וויפיל א צווייטער מאכט אויף זיינע שידוך".

ווען דער רבי האט געענדיגט די מעשה, האט ער געזאגט: "און אויב דער דאווענען איז נישט ווי עס דארף צו זיין און עס ווי א שוכעלע מיט דריי עקן". דאס מיינט אז מיר דארפן פרובירן צו גיין אין די הייליגע וועגן פון דעם תם, און אפילו ווען די תורה ותפלה זענען נישט אזוי הונדערט פראצענט ווי עס דארף צו זיין, זאל מען זיך אבער פרייען דערמיט און אנשטאט צו קוקן אויף א צווייטן וואס קען בעסער, זאל מען קוקן אויף וואס מען פארדינט אליין פון די גוטע מעשים וואס מען טוט, און זיך פרייען מיט דעם, און דאן וועט מען זוכה זיין זיך צו שטארקן און ווערן נאך בעסער.

וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די הייליגע טעג פון ספירה זיך צו שטארקן אין עבודת ה', וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

(ליקוטי הלכות, פסח, ח"ט אות כ"ב)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

שליסל חלה

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת שמini ב', כ"ג ניסן,
אסרו חג, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

חסדי השם יתברך עס איז אריבער אזא שיינער יום טוב, מיר האבן זוכה געווען צו עסן די הייליגע מצה; "מיכלא דמהימנותא", אן עסן פון אמונה, "מיכלא דאסותא", אן עסן פון רפואה; זאל דער אייבערשטער העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו אמונה, און ווערן אויסגעהיילט.

די וואך שבת איז דער מנהג אז מען מאכט א שליסל אויף די חלות, צו ווייזן אז די שליסל פון פרנסה ליגט ביים אייבערשטן. עס העלפט נישט נאכלויפן די געלט, עס העלפט נישט טון פאררירטע זאכן; די שליסל פון פרנסה ליגט ביים אייבערשטן, און אז מען וויל פרנסה - דארף מען בעטן דעם אייבערשטן.

נעם דעם תהלים און בעט דעם אייבערשטן - וועסטו האבן גרויס שפע. עס איז דא א ווארט פון רבי'ן: "מענטשן, ווען זיי זעען אז עס וועט זיי שוין נישט העלפן גארנישט - דעמאלט נעמען זיי דעם תהלים און זאגן תהלים, איך זאג 'מען דארף צום ערשט נעמען דעם תהלים און זיך גוט אויסוויינען צום אייבערשטן און נאכדעם טון וואס מען האט צו טון'".

ביי די סעודה זאלסטו שמועסן מיט דייןע קינדער, ווייז זיי דעם שליסל און זאג זיי: "עס איז א שאד נאכצולויפן געלט, מען דארף לויפן צום אייבערשטן, אזוי האט מען אלעס", די דיבורים דארף מען שטענדיג רעדן, נישט נאר זיך צו טרייסטן. מוהרא"ש זאגט בשם דעם צדיק רבי אברהם דוב פון חמעליניק זכותו יגן עלינו: "אלע רעדן פון אמונה, מען זאגט 'דער אייבערשטער פירט די וועלט', 'אלעס איז לטובה' - נאר נאכדעם וואס מען האט אלעס פרובירט און עס האט נישט געהאלפן, דעמאלט זאגט מען דאס אלעס זיך צו טרייסטן, איך זאג, מען דארף ארייננעמען אין אנהויב; איידער מען טוט, איידער מען מאכט, זאל מען וויסן דער אייבערשטער מאכט אלעס און טוט אלעס, ער איז אלעס, קיינער קען גארנישט טון קיינער קען גארנישט מאכן, ער איז אלעס און טוט אלעס".

וואויל איז דעם וואס לעבט מיט אמונה, ער חזרט אמונה און רעדט מיט יעדן איינעם דיבורי אמונה - וועט ער זיין געבענטשט, אזוי ווי עס שטייט (משלי כח, כ): "איש אמונות, רב ברכות".

איך בין געבליבן אין שטעטל, עס איז זייער אנגענעם דא מיט אנשי שלומינו, די אהדות און די תמימות איז אין לשער.

א פרייליכן שבת.

(עצתו אמונה שמיני ב תשפ"ג)

ספר המדות תפלה

נח. על ידי תקון חצות מזפירין את הקדוש ברוך הוא את הטובות שהבטיח לישראל. דורכין זאגן תיקון חצות, דערמאנט מען דעם אייבערשטן די טובות וואס ער האט צוגעזאגט צו טון פאר די אידן.

נט. מי שמלמד זכות על ישראל, על ידי זה מעורר תשובה, והתשובה באה על ידו. ווער עס איז מלמד זכות אויף אידן, וועקט ער אויף די ישועות, און עס קומט די ישועה דורך אים.

לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (רא)

אין קורצן פון פריער: רבי נתן פארט צום הייליגן רבי'ן אויף יום טוב שבועות, אבער דער וועג שלעפט זיך זייער שווער.

ווען מען האט שוין ענדליך אנגעהויבן פארן, איז אלעס געגאנגען זייער פארשלעפט, דער בעל עגלה איז נישט געווען אין א גוטע גיטע, ער איז געווען זייער טרויעריג, און די נאכט האט שוין אנגעהויבן צופאלן, און אזוי האבן די צוויי פערד געדארפט שלעפן דעם גרויסן וואגן זייער צושטייטליך.

זיי האבן זיך אפגעשטעלט נעכטיגן אין א דארף נאנט צוויי און א האלב פרסאות נעבן מאהלוב, און זיי זענען נאך געווען ווייט פון נעמירוב בערך אכט פרסאות.

רבי נתן האט אויסגענוצט די גאנצע נאכט מיט התבודדות און זאגן תיקון חצות, און אזוי ווייטער, ווי זיין שטייגער. און אינדערפרי איז ער געווען זייער צעמישט און צעבראכן, ער איז געווען זייער אנדערגעשלאגן און נישט געוואוסט וואס צו טון.

ביז מען האט אויפגעוועקט דעם בעל עגלה האט גענומען צייט, און ביז מען האט שוין אנגעהויבן פארן ווייטער, זענען זיי אנגעקומען צום שטעטל מארוכאבע, איז שוין געווען נאנט צו צוועלף מיטאג, און פון דארט ביז נעמירוב איז נאך געווען געווען פינף פרסאות.

אנקומענדיג קיין מארוכאבע איז רבי נתן שוין געווען זייער פארווייטאגט, ער האט פארשטאנען אז עס איז קוים מעגליך אז ער זאל אנקומען אויף שבת אפילו נאר קיין נעמירוב, און זיכער וועט נישט זיין צייט נאך צו נעמען א וואגן קיין ברסלב פאר שבת, און אויב וועט ער אנקומען נאך שבת קיין ברסלב, וועט שוין נישט זיין קיין וואגן פון דארט קיין זאסלאב צום הייליגן רבי'ן, ווייל אלע אנשי שלומינו פון ברסלב וועלן שוין האבן געפארן פריער.

ער האט אנגעהויבן טראכטן וואס ער קען יעצט טון, און ער האט פארשטאנען אז די בעסטע זאך וועט זיין צו דינגען דארט פערד און פארן פון דארט גלייך קיין ברסלב, ער האט אבער נישט געהאט קיין געלט דאס צו צאלן, און אויף איז די שטאט מארוכאבע געווען א קליין שטעטל און געווענליך געפונען זיך נישט דארט אזעלכע סארט פערד וואס קענען גיין אזוי שנעל.

דעריבער, גלייך ביים אריינפארן קיין מארוכאבע, ווי נאר דער וואגן איז ארויפגעפארן אויפ'ן בריקל אריין צום שטאט, האט רבי נתן אנגעהויבן בעטן דעם אייבערשטן, "הייליגער באשעפער, שטעל מיך צו דא א וואגן מיט פיר פערד, וואס זאל פארן גלייך קיין ברסלב, און זאל מיך מיטנעמען פאר אומזיסט". און דער בעל עגלה האט זיך אונטערגעהערט ווי רבי נתן בעט דאס דעם אייבערשטן.

זיי זענען אריין אין שטאט און זיך אפגעשטעלט ביי אן אכסניא, דער בעל עגלה האט זיך נאך געדארפט אויפהאלטן דארט צו געבן שטרוי פאר די פערד, און רבי נתן האט זיך געוואשן און זיך געוואלט זעצן עסן, אבער נאך איידער ער האט עספיעט צו מאכן אן המוציא איז דער בעל עגלה אריינגעלאפן און אויסגעשריגן הויף, "רבי נתן, אייער תפלה איז אנגענומען געווארן, אין די מינוט איז דא אנגעקומען א וואגן מיט פיר פערד וואס פארט קיין ברסלב, און דער סוחר וואס פארט דערמיט וועט זיכער מסכים זיין אייך מיטצונעמען אומזיסט", ווייל ער האט זיך געקענט מיט דעם סוחר.

און אזוי איז טאקע געווען, ער האט גלייך געמאכט אן המוציא און געגעסן עפעס, און ער איז ארויס צו דעם וואגן וואס איז געשטאנען אינדרויסן, דער סוחר האט אים אויפגענומען בכבוד גדול, רבי נתן איז צוריק געגאנגען ענדיגן עסן און ער האט געבענטשט ברכת המזון מיט גרויס שמחה, און האט זיך ארויפגעזעצט אויפ'ן וואגן צו פארן מיט אים גלייך קיין ברסלב.

ווען ער איז אנגעקומען קיין ברסלב איז נאך געווען גרויס טאג, <<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי הער איך אויף קוקן אויף פרויען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב א דיבוק, איך האב ממש א שיגעון צו קוקן אויף פרעמדע פרויען, וואס טו איך? ראטעווע מיר!

ישיב רח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת שמעני, אסרו חג פסח, כ"ג ניסן, שנת תשפ"ה לפרט קטן לכבוד ... גור יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמב), עס איז דא 'אריף אנפין פון די קדושה' און עס איז דא 'אריף אנפין דקליפה'; אריף אנפין דקדושה איז, וואו מען קוקט נאר זעט מען אלוקות, מען זוכט אויף אין יעדע זאך דעם אייבערשטן, מען ווייסט אז אלעס איז אזוי ווי א קלייד, א פארשטעלאכט, סיי דומם צומח חי מדבר, אלעס איז אייבערשטער, און פונקט פארקערט איז די קליפה פון אריף אנפין, וואו מען קוקט - זעט מען נאר פרודות רחמנא לצלן, מען זוכט וואו צו זען נאך א קליפה, נאך א טומאה, "ומי שפוגע באשה מבחינה זו, קשה לו להנצל מהרהור", און דער וואס פאלט אריין אין די קליפה איז אים זייער שווער געראטעוועט צו ווערן, "ואף אם יעצים עיניו", און אפילו ער וועט פארמאכן די אויגן, "אף על פי כן בכל צד שיפנה תודמו לו", וועט ער נאכאלץ זען די קליפות, עיני שם.

די עצה איז צו זוכן אריף אנפין דקדושה, זוכן דעם אייבערשטן אין יעדע זאך, און בפרט ווען מען גייט ארויס פון שטוב, מען איז אונטערוועגנס, זאל מען בעטן א גאנצן צייט: "הייליגער באשעפער, אנא אמצאך, וואו קען איך דיך געפינען", און בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו ווערן געראטעוועט פון א שלעכטע קוק.

דער אייבערשטער זאל העלפן דו זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה שמעני תשפ"ה)

שמועסן און געדאנקען

רבי נתן פלעגט זייער שטארק היטן די צייט, ספעציעל אויף די מינוטקעלעך דא און דארט וואס ווערן געווענליך פארוואסערט ביי מענטשן, האט ער געהיטן אויף יעדע סעקונדע, ער האט געלערנט נאך א סעריף אין שלחן ערוך, און נאך א סעריף, און אזוי ווייטער, און אזוי איז ער אנגעקומען צו לערנען זייער אסאך פוסקים.

ער איז געווען גאר א גרויסער חידוש ספעציעל אין די זאך פון אויסנוצן די טייערע צייט, ער האט ממש אויסגענוצט יעדע מינוט און יעדע סעקונדע פאר גוטע זאכן, אדער צו לערנען, אדער צו דאווענען, אדער שמועסן מיט'ן אייבערשטן, אדער שרייבן חידושי תורה, און אויף צו רעדן צו מענטשן פון די עצות פון הייליגן רבי'ן, פון עבודת ה', פון אמונה פשוטה, און אזוי האט ער זוכה געווען צו וואס ער זוכה געווען, וואויל איז אים.

מען האט אמאל דערציילט פאר רבי נתן אז דער הייליגער ש"ך האט געהאט אן "השפעת קולמוס", באשווארן דעם פערדער מיט הייליגע שמות צו קענען שרייבן זייער אסאך, ווייל ער איז נספלק געווארן אין א יונגן עלטער, און דאך האט ער געשריבן אזוי סאך ספרים מיט א גרויסע אריכות; האט רבי נתן באמערקט אויף דעם, "איך האב נישט געהאט קיין השפעת קולמוס, און אז אייר וועט מיר פרעגן ווי אזוי איך האב זוכה געווען צו שרייבן אזוי סאך, זאלט איר וויסן אז דאס איז צוליב דעם וואס איך האב געהיטן די צייט".

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימנים נ"ה-נ"ו)

אָבער אַנשי שלומינו האָבן זיך שוין געהאט מסדר געווען מיט וועגענער צו פארן אום וואָסאָג קיין זאָסלאָב, און עס איז שוין נישט געווען קיין פלאץ פאר רבי נתן. מען האט אָבער גלייך געשיקט א שליח צו א דערגעבנדיגן דאָרף צו דינגען נאך א וואָגן פאר רבי נתן און פאר נאך איינעם פון אַנשי שלומינו וואָס איז דעמאלט אנגעקומען, אז זיי זאלן אויף קענען מיטפארן אויף די נסיעה.

תרעז

שבת קודש פרשת במדבר, כ"ט אייר, האט רבי נתן געוויילט אויף שבת אין שטאט ברסלב, אַנשי שלומינו האָבן דאָרט געדאָנעט אינאיינעם, און מען האט א גאנץ שבת געקענט פון די גרויסקייט פון הייליגן רבי'ן.

תרעז

זונטאג, ראש חודש סיון, זענען אלע אַנשי שלומינו געפארן אינאיינעם פון שטאט ברסלב, איין וואָגן און נאך א וואָגן, אַנצוקומען צום הייליגן רבי'ן אין שטאט זאָסלאָב.

תרעז

מיטוואך, ד' סיון, זענען אלע אַנשי שלומינו פון ברסלב אנגעקומען צום הייליגן רבי'ן אין שטאט זאָסלאָב, און זיי זענען אלע אריינגעגאנגען נעמען שלום ביים רבי'ן, און דער רבי האט געקענט מיט זיי איבער די גרויסקייט פון זיינע מקורבים.

דער רבי האט זיך אויסגעדרוקט דעמאלט, "מיין גאנצע פענג און נחת רוח איז דאך נאר ווען איך זע עפעס אידישקייט און עבודת ה' אין איינע פון מיין מענטשן. איך האב דאך מפקיד געווען מיר, מיין ווייב, און מיין טייערע קינדער, אלעס נאר אז איר זאלט דינען דעם אייבערשטן. וואלט איך דען נישט געקענט זיין א גוטער איד ווי די אנדערע גוטע אידן, וואס די חסידים קומען צו זיי און ווייטן אפילו נישט פארנוואס זיי קומען, איך האב דאך אָבער דאס נישט גענוואלט, איך האב זיך גענומען צו דעם אז איך זאל איין מאכן פאר ערליכע אידן. ווען איך זע עפעס אן עבודת ה' ביים אַרעמסטן אַרעמאן, וואס גייט מיט א צערסענעם היטל, מיט צערסענע קליידער און צערסענע שיף, און דאס טייערער פאר מיר מער פון מיין גאנצע לעבן. און דערפער בעט איך איין זייער, זייטס ערליכע אידן, ווייל נאר דאס איז מיין גאנצע ווילן, דאס איז מיין גאנצע שטרעבן!"

פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "עלילת הדרכים"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

עטליכע סיומי הש"ס דעם חול המועד אין שטעטל

גאר א שיינער יום טוב האבן אַנשי שלומינו מיטגעהאלטן אין שטעטל קרית ברסלב ליבערטי אינאיינעם מיטן ראש ישיבה שליט"א, די תפילות און די שיעורים זענען געווען גאר ווארעם, דערהויבן, און געשמאק, וואס האט איבערגעלאזט א גוטן טעם וואס וועט בלייבן אין די ביינער פאר א לאנגע צייט. עס זענען נישט געווען קיין פילע געסט אום יום טוב, יעדער בלייבט פסח ביי זיך אינדערהיים צו פירן דעם יום טוב אינאיינעם מיט זיין פאמיליע, אבער אין די חול המועד טעג זענען יא געקומען צו פארן פילע אַנשי שלומינו פון אנדערע געגנטער, צו זען און טרעפן דעם ראש ישיבה שליט"א און מיטהאלטן א שיעור התחזקות לכבוד יום טוב.

ביי די דריי שיעורי התחזקות וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן אין דריי טעג פון חול המועד, איז יעדע נאכט פארגעקומען א פרישע סיום הש"ס, דאס האט אויפגעפרישט אַנשי שלומינו זיך צו נעמען פון פריש צו די הייליגע גמרא, צו די הייליגע תורה, זיך מחדש זיין מיט די שיעורים כסדרן צו לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה, וואס נאר אזוי קען מען זיין אן ערליכער איד.

אנגעהויבן האט זיך עס שוין באמת פון פאר יום טוב, ווען דער חשובער בחור חיים שלמה קויפמאן נ"ו האט זוכה געווען מסיים צו זיין די צווייטע מאל ש"ס, און עס איז פארגעקומען א הערליכער סיום. דעם ערשטן טאג חול המועד האט מסיים געווען ש"ס דער חשובער בחור יוסי בריסק נ"ו, דער צווייטער טאג איז געווען דער סיום הש"ס פון מו"ה יעקב משה אינדארסקי שליט"א, וואס האט זוכה געווען מסיים צו זיין ש"ס צום דרייצטן מאל, און דער דריטע טאג חול המועד האט מסיים געווען ש"ס א חשובער אינגל ארי' לייב פלישמאן נ"ו, א זון פון מו"ה עזרא משה פלישמאן שליט"א, א חשובער מלמד אין די שטעטל חדר, וואס ער האט מסיים געווען ש"ס אינעם טאג פון זיין צוועלפטע געבורטס טאג.

אין א בריוו צו איינעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן די וואך, "אַנשי שלומינו האבן זייער האטה געהאט חול המועד ביי די סיום הש"ס, עס האט יעדן איינעם געגעבן א קיצל זיך אויפצואוועקן און זיך אויפפרישן צו אנהויבן לערנען די הייליגע תורה על פי סדר דרך הלימוד וואס מיר האבן מקבל געווען פון הייליגן רבי'ן (המבואר בשו"ת אורן, סימן עו), אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודה זרה יט): "אמר רבא, לעולם ליגרם איניש, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, שנאמר (תהלים קט, כ): 'גרסה נפשי לתאבה', א מענטש זאל לערנען די הייליגע תורה אפילו ער פארגעסט וואס ער לערנט, און אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט. נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (שבת סג): 'ליגמר איניש, והדר ליסבור', קודם דארף מען אסאך זאגן די ווערטער און נאכדעם קומט מען צו פארשטיין."

ביי יעדן סיום האט דער ראש ישיבה שליט"א גאר שטארק ארומגעקענט פון יעדן סיום באזונדער, עס לוינט זיך אויסצוהערן די אלע הערליכע שיעורים אויפן קול ברסלב טעלעפאן לויין.

אין א טעגליכע בריוו פאר אלע אַנשי שלומינו האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן דעם דינסטאג, "דעם פסח בין איך געווען אין שטעטל מיט אַנשי שלומינו, וואס זאל איך דיר זאגן, איך בין אזוי איבערגענומען פון די שיינע שטעטל, א פלאץ פון שמחה, א פלאץ פון יראת שמים, א פלאץ פון ליבשאפט; איך בין זייער פרייליך.

יום טוב איז געווען זייער שיין. חול המועד האבן מיר געהאט יעדן טאג א סיום הש"ס; איין טאג פון א בחור, איין טאג פון א קינד און איין טאג פון א איד וואס האט שוין חתונה געמאכט די קינדער, עס איז געווען זייער פרייליך."

ווייטער אינעם בריוו איז דער ראש ישיבה שליט"א מחזק איבער שלום און אחדות, ספעציעל יעצט אין די ספירה טעג, "איך וויל דיר זייער באטן, יעצט אין ספירה טעג זאלסטו געטן דעם אייבערשטן זאלסט קענען ארויסגיין פון דיין וועג פאר א צווייטן איד, און אפילו דער איד איז נישט דיין סארט, און אפילו די האטט חשבונות וכו' - זאלסטו א טובה טון פאר א צווייטן איד, און די גרעסטע טובה איז געבן א גוט ווארט; "א גוט מארגן", "א גוטן טאג", "א גוטע נאכט", א פרעג "וואס מאכסטו?" א פרעג "וואס קען איך טון פאר דיר?" מוהר"ת פלעגט זאגן: "וואלטן אַנשי שלומינו זיך געהאלטן מיט ליבשאפט וואלט דער רבי זיי געברענגט צו די העכסטע דעות", און דערפאר פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם צו מאכן חלישות הדעת מיט אלע סארט תירוצים פארוואס מען זאל זיך נישט פארשטיין, זיך נישט גריסן, שמועסן וכו' וכו'."

דערנאך דערציילט דער ראש ישיבה שליט"א אינעם בריוו איבער די גרויסע ניסים וואס דער אייבערשטער האט געמאכט, "איך האב דיר נאכנישט פארציילט פון די גרויסע ניסים וואס דער אייבערשטער האט געמאכט, מיר האבן געקענט באצאלן אלע אייגענעמעלע, מיר זענען נישט געבליבן שולדיג קיין איין פרוטה; דאס איז א נס למעלה מדרך הטבע, דאס איז א מעשה פון תפילות און א מעשה פון די איבערגעגעבנקייט פון אַנשי שלומינו וואס האבן געגעבן צדקה מער פון זייער מעגליכקייט."

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן מיטנעמען דעם יום טוב פאר די אנגע יאר.

חיזוק צום סיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצרת אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערעט צו איינער סיר; רופט אריין מיט איינער פארלאנג צו 718-387-2691 און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו איין אהיים

מעשה'לעך

הערליכע מעשה'לעך, דערציילט פאר קינדערלעך, דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א, פול מיט אמונה און יראת שמים קול ברסלב 212-444-9191 1, 5, 2, 1

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אברהם משה שטראססער שליט"א קרית ברסלב מנהל מוסדות היכל הקודש ברסלב צו די שידוך שלום פון זיין זון למזל טוב החתן ישיעי הי"ו עב"ג בת מו"ה אהרן וועבערמאן שליט"א קרית ברסלב גבאי מוסדות היכל הקודש ברסלב בארץ הקודש

קוואל פון אמונה (פרוע) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מענידישונג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com